

Златокраекъ Златоераецъ *пр.* имѣющій вышитые золотомъ края: Златокрайки махрами. *Д.* 4, 15.

Златокрылъ *пр.* златокрылый: Уло'ила риба златокрыла, ѡ испекла во злата телсиа. *М.* 522.

Златъ *пр.* золотой: Златъ синджир. *Д.* 76, 14. Злати пярстени. *М.* 16. Злато сахатче. *Д.* 26, 52. Изникнала яболшница Стреде дворе песочина, Стребренъ коренъ, злати гранки. *М.* 622. Злати ябълки. *Д.* 53. „Поспи ми, моме, подреми На мойте бѣли пазуви, На мои-те злати колена, Дури да удри звезда-та“. *М.* 448.

Златиѣ *и. д.* золочу, позлащаю: Подъ сенка седатъ златари, Златни си сѣдла златеха, Златени узди лееха. *М.* 538. Да ми кажишь право, да не лажишь, Кой ти злати криле до рамена? Кой ти сребри нозе до колени? *М.* 324. Лучи-тъ му златяхъ върховетъ на горытъ (*ses rayons devraient le sommet des montagnes*). *Т.* 38. Слънцето вече истичаше и златѣше върховетъ на горытъ (*dorait*). *Т.* 198. Той го повала на земята, както силныйтъ аквилонъ повала нѣжны-тъ сѣдбы, които златѣтъ полето. *Т.* 340.

Злѣ *нар.* худо, жестоко, тяжело. **Пѣ-злѣ**—хуже: Съ тебѣ, жено, злѣ, а безъ тебѣ пѣ-злѣ. *Ч.* 227. Не мога, либе, да чѣкамъ, че мама лѣжи злѣ болна. *З.* 30. Болѣн лежи, злѣ умира... Бре злѣ боли, вогън гори. *Д.* 40, 2. 5. Колько-то пѣ-почтено мислили хора-та, толкова пѣ-злѣ работили. *Л. Д.* 1874 *р.* 109. Не е злѣ прѣди да ся истрѣжъ съ тоя прахъ да ся исплакнать жбѣ-ти. *Л. Д.* 1874 *р.* 63. Ты тогази ще бѣдешъ по-злѣ наказанъ. *Х. I,* 75. Злочести-тъ са утѣшавать, кога видѣтъ че има и други отъ тѣхъ по злѣ. *Об.* 88. **Злѣ-добрѣ** худо ли, хорошо ли: Малко-много, злѣ-добрѣ азъ туй лѣто ще си приберѣ хачицѣтъ, ще извържа нѣкой друга парница—само да съмъ около тѣхъ. *Зк.* 141.

Злиня *с. ж.* 1) зло, вредъ: Въ многа мѣста по села-та вѣрватъ, чи кога-то нѣкой умрѣ отъ язва (рана), или прѣстарѣла баба, че ся вампирясвали, и ходили по къщи-та правил злины, за това ги ископавать та ги горѣтъ. *Ч.* 42. Вѣтровете разносятъ и самиятъ пѣсакъ, кои-то довольно чѣсто засипва цѣли пространства и произвожда страшни злины. *З.* 249. 2) злоба: Кога нѣкой занесенъ въ злиня-тъ си бы посѣгналъ да ни отнеме това право, тогава кой ще ни го упати? *Л. Д.* 1878 *р.* 186. Той бѣше нещастника М. Базенъ, връхъ кого-то са изливаха всички злины, укори. *Л. Д. р.* 22. 3) свирѣность: Ладіята не можеше никакъ да приближи отъ злината на талазитѣ. *Р. А.* 10. Ста-на май пладнѣ и злина-та на бурата не престана никакъ. *ib.* 38. 4)